

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1249/2024
25.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Мијалковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 730/2023 од 09.04.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.155/24 од 06.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Мијалковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 730/2023 од 09.04.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.155/24 од 06.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 730/2023 од 09.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара. Оштећена – приватна тужиља је упућена да свој имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку а окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.155/24 од 06.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К 730/2023 од 09.04.2024. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Тамара Мијалковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе и од плаћања паушала, обавезујући при томе приватну тужиљу да окривљеном надокнади трошкове кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да дело које је оптужним актом окривљеном стављено на терет није кривично дело. По наводима захтева, међусобни сукоби и нетрпељивост, обострана склоност упућивања тешких, погрдних речи и псовки је начин комуникације између окривљеног и приватне тужиле, па се стога у конкретном случају ради о делу малог значаја, јер је евидентан не само нижи степен свести, већ и одсуство свести о забрањености и противправности предузетих радњи, нема штетних последица и нема друштене опасности, па самим тим ни општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Мијалковић, те били предмет разматрања другостепеног већа Вишег суда у Нишу које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Нишу К 730/2023 од 09.04.2024. године. Другостепено веће Вишег суда у Нишу је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 4, у четвртом пасусу другостепене пресуде Кж1 бр.155/24 од 06.06.2024. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Тамаре Мијалковић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић